

PROFESSIONELE ETHIEK EN GEDRAGSCODE

Oktober 2024

1. DEFINITIES

'Code': Verwijst naar deze professionele ethiek en gedragscode.

'Medewerker(s)' of 'vertegenwoordiger(s)':

Onder medewerker(s) wordt verstaan:

- elke interne medewerker, dat wil zeggen elke medewerker van de Onderneming, ongeacht de functie; of
- elke dienstverlener, dat wil zeggen elke dienstverlener die onafhankelijk is van de Onderneming, ongeacht de functie; of
- extern of incidenteel personeel van de Onderneming, zoals uitzendkrachten, stagiairs of dienstverleners.

Met vertegenwoordiger(s) wordt bedoeld:

- elke maatschappelijk lasthebber van de Onderneming, ongeacht de functie die hij of zij bekleedt.

'Corruptie':

Er bestaan twee soorten corruptie:

- **Actieve corruptie** is het direct of indirect aanbieden of toekennen van voordelen van welke aard dan ook, aan een persoon, ongeacht of deze een overheidsfunctionaris, een persoon belast met een openbare dienstverlening of een verkiezingsopdracht, of een privépersoon is, voor zichzelf of voor een ander, het verrichten of nalaten van een handeling in de uitoefening van zijn of haar functie, opdracht of mandaat, of een handeling die door zijn of haar functie, opdracht of mandaat wordt vergemakkelijkt, of, in het geval van een privépersoon, een handeling in de uitoefening van zijn of haar activiteit of functie of een handeling die door zijn of haar activiteit of functie wordt vergemakkelijkt, in strijd met zijn of haar wettelijke, contractuele of professionele verplichtingen.
- **Passieve corruptie** is het vragen of aannemen van om het even welk voordeel, rechtstreeks of onrechtstreeks, voor zichzelf of voor een ander, om een handeling te verrichten of te laten verrichten of na te laten een handeling te verrichten in de uitoefening van zijn of haar functie, opdracht of mandaat of vergemakkelijkt door zijn of haar functie, opdracht of mandaat of, in het geval van een privépersoon, een handeling in de uitoefening van zijn of haar activiteit of functie of vergemakkelijkt door de uitoefening van zijn of haar activiteit of functie, in strijd met zijn of haar wettelijke, contractuele of professionele verplichtingen.

'Deontoloog': De Deontoloog is een verantwoordelijke voor de conformiteit van de Onderneming. Hij is met name belast met de ontvangst, de controle en de verwerking van de verzamelde meldingen.

Het e-mailadres is: compliance-service@vivaltohome.com

'De Onderneming': RESIDENTIE FELICITE BV, met maatschappelijke zetel te Vlinderlei 11, 2900 Schoten, ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen onder ondernemingsnummer 0453.300.893.

'Partners': Dit zijn klanten, leveranciers, zakenpartners, dienstverleners, onderaannemers, tussenpersonen, prospecten, enz., en meer in het algemeen elke rechtspersoon of natuurlijke

persoon, in welk land ook, in een bestaande of toekomstige zaken- of adviesrelatie met de Onderneming.

'Ongeoorloofde beïnvloeding': Ongeoorloofde beïnvloeding is het aanbieden of verlenen van giften, geschenken, beloften of voordelen van welke aard dan ook aan een persoon, opdat deze zijn of haar werkelijke of vermeende hoedanigheid of invloed kan gebruiken om een besluit dat door een derde moet worden genomen, te beïnvloeden. Ongeoorloofde beïnvloeding is actief wanneer het de persoon betreft die de beloning betaalt of een voordeel of belofte toekent, en passief wanneer het de persoon betreft die de beloning of het voordeel ontvangt of voordeel haalt uit een belofte.

2. PRESENTATIE VAN DE GEDRAGSCODE

2.1 WAT IS HET DOEL VAN DE GEDRAGSCODE?

Deze Gedragscode beschrijft de fundamentele waarden en het beleid van de Onderneming met betrekking tot bedrijfsethiek en identificeert risicosituaties die zich kunnen voordoen.

De Gedragscode kan echter niet anticiperen op elke situatie waarmee u te maken kunt krijgen of deze behandelen. Personen die advies willen over aangelegenheden die niet in deze Gedragscode aan de orde komen, moeten zich wenden tot de interne regels en procedures van de Onderneming.

Als een bepaalde situatie echter niet door de Gedragscode of de bovengenoemde procedures wordt gedekt, moet u zich de volgende vragen stellen:

- Lijken mijn beslissingen, stappen of handelingen in overeenstemming met de geldende regels en voorschriften?
- Lijken ze in overeenstemming te zijn met de in de Gedragscode bepaalde beginselen en regels?
- Zou ik mij op mijn gemak voelen als sommige van mijn beslissingen, handelingen of gedragingen openbaar werden gemaakt en ik mij moest verantwoorden tegenover mijn collega's, leidinggevendenden of familie?

Als het antwoord op één van deze vragen 'neen' is of als u twijfelt, bespreek dit dan met uw directe of indirecte verantwoordelijke of met de Deontoloog die u advies kunnen geven.

2.2 VOOR WIE IS DE GEDRAGSCODE?

De Gedragscode geldt voor alle Medewerkers of vertegenwoordigers van de Onderneming. Deze Gedragscode moet door Medewerkers en vertegenwoordigers actief worden gepromoot bij onze partners.

In de praktijk moet elke Medewerker of vertegenwoordiger persoonlijk betrokken zijn. Dat wil zeggen:

- De regels en aanbevelingen in de Gedragscode kennen, begrijpen en toepassen.
- De procedures kennen en toepassen die bestemd zijn voor de uitvoering van de regels in de Gedragscode en die van toepassing zijn op de functies of sociale mandaten in de Onderneming.
- Deelnemen aan alle opleidingen die hem/haar worden aangeboden.
- Elke inbreuk melden zodra hij/zij ervan op de hoogte is.

2.3 WAAROM IS HET BELANGRIJK DE GEDRAGSCODE NA TE LEVEN?

De Gedragscode weerspiegelt de fundamentele waarden van de Onderneming en de inhoud ervan voldoet aan de wettelijke en reglementaire vereisten.

Niet-naleving van de beginselen en regels van de Gedragscode stelt de Onderneming dus bloot aan civielrechtelijke en/of strafrechtelijke sancties, maar ook aan aanzienlijke risico's op schade van het imago en de reputatie, die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de commerciële of industriële activiteiten en voor het imago.

Bovendien kan, met betrekking tot Medewerkers of vertegenwoordigers, elke inbreuk op de regels van deze Gedragscode aanleiding geven tot disciplinaire sancties die, afhankelijk van de ernst van de inbreuk, ontslag wegens zware fout of grove fout kunnen inhouden, zoals bepaald in het intern reglement van de Onderneming waartoe ze behoren, en, in voorkomend geval, de schrapping van sociale mandaten in de Onderneming, behoudens eventuele burgerrechtelijke en/of strafrechtelijke sancties. Het is de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur om te beslissen over de disciplinaire maatregelen die moeten worden genomen in geval van schending van deze Code, of om de geschikte personen aan te wijzen om dat te doen.

Overtreding van deze Gedragscode kan leiden tot strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke vervolging door de Onderneming, de bevoegde autoriteiten en/of derden.

2.4 HOE KAN IK EEN SCHENDING VAN DE GEDRAGSCODE MELDEN?

Wie kan een schending melden?

Elke Medewerker of vertegenwoordiger die in de uitoefening van zijn of haar functies of sociale mandaten persoonlijk kennis heeft van handelingen die in strijd zijn met de Gedragscode of die het imago van de Onderneming kunnen schaden, kan dit te goeder trouw en op belangeloze wijze melden.

Ook derden kunnen een schending van deze Code melden.

Feiten, informatie of documenten die onder het nationaal defensiegeheim, het medisch geheim of onder het geheim van de relaties tussen een advocaat en zijn klant vallen, zijn overeenkomstig de geldende wetgeving uitgesloten van de procedure voor het verzamelen van meldingen.

Hoe worden schendingen gemeld?

Eventuele schendingen kunnen worden gemeld aan uw directe of indirecte verantwoordelijke. Als u echter meent dat het inlichten van uw verantwoordelijke moeilijkheden kan opleveren of als u vreest dat de melding niet tot de gepaste opvolging zal leiden, kunt u een inbreuk rechtstreeks melden aan de aangewezen Deontoloog binnen de groep waartoe de Onderneming behoort, persoonlijk of schriftelijk, anoniem als de werknemer dit wenst, door een e-mail te sturen naar de Deontoloog op het e-mailadres compliance-service@vivaltohome.com of een brief naar het volgende postadres:

Vivalto Home Belgium SA
Dhr. Charles-Antoine della Faille,
Domeinlaan 13, 1190 Brussel

Welke bescherming is er voor de persoon die de melding doet?

De Onderneming garandeert de striktste vertrouwelijkheid van de identiteit van de auteur van de melding, van de natuurlijke of rechtspersonen waarop de melding betrekking heeft en van de verzamelde informatie (behalve voor mededeling aan de gerechtelijke autoriteit) met de toestemming van de betrokken personen of wanneer de melding formeel als gegrond werd vastgesteld.

Werknemers die anoniem een melding maken worden sterk aangemoedigd om een kopie van hun bericht te bewaren (als de melding schriftelijk werd gedaan) met de datum en het tijdstip waarop het werd verzonden, maar ook een beschrijving van de manier waarop ze de melding hebben gedaan als dat niet schriftelijk was.

Werknemers worden aangemoedigd zoveel mogelijk gedetailleerde informatie te verstrekken, waaronder namen, data, plaatsen en gebeurtenissen, bijbehorende documenten, en een verklaring waarom ze denken dat de beschreven gebeurtenis(sen) een misstand kan (kunnen) inhouden.

Indien mogelijk moet de werknemer contactinformatie verstrekken voor het geval de onderzoeker een vervolgonderzoek wil doen of verslag aan de werknemer wil uitbrengen.

De persoon die de melding doet mag in geen geval aan represailles worden onderworpen. De Onderneming garandeert ook dat er geen discriminerende maatregelen of sancties zullen worden genomen tegen een Medewerker of een vertegenwoordiger die op een belangeloze manier en te goeder trouw een inbreuk op deze Gedragscode heeft gemeld.

2.5 VERSIE VAN DE GEDRAGSCODE

De Code zal zo vaak als nodig worden bijgewerkt om rekening te houden met veranderingen in de risico's waaraan we zijn blootgesteld en met wijzigingen in de wetten en voorschriften die op onze activiteiten van toepassing zijn.¹

¹ De teksten in de bijlagen bij deze Gedragscode komen overeen met de wetten en voorschriften die in België van toepassing waren op de dag waarop de Gedragscode werd opgesteld. Voor wijzigingen in de wetten en voorschriften is er geen bijwerking van deze bijlagen vereist.

3. STRIJD TEGEN CORRUPTIE

3.1 DEFINITIES EN KWESTIES

Corruptie wordt gedefinieerd als de daad van:

- het beloven, geven of aanbieden (actieve omkoping) aan een derde of het vragen om of ontvangen (passieve omkoping) van een derde,
- rechtstreeks of via een andere persoon,
- van een steekpenning, een donatie, een geschenk, een ongepast voordeel of de belofte van een dergelijk voordeel,
- voor zichzelf of voor anderen,
- voor het vergemakkelijken, verrichten of nalaten van een handeling die direct of indirect verband houdt met zijn of haar functie.

Het betreft zowel Belgische of buitenlandse overheidsambtenaren (overheids corruptie) als privépersonen (handelsvennootschappen, verenigingen, natuurlijke personen, enz.) (privé corruptie).

Ongeoorloofde beïnvloeding wordt gezien als corruptie. Het verschil met corruptie is dat voor ongeoorloofde beïnvloeding een tussenpersoon nodig is tussen de potentiële begunstigde en de overheidsinstantie, die zijn of haar werkelijke of vermeende invloed bij de overheidsinstantie aanwendt om de gewenste beslissing of handeling te verkrijgen.

Corruptie in de zakenwereld kan vele vormen aannemen: steekpenningen of smeergeld, geschenken, gunsten, faciliterende betalingen.

Corruptie, in de ruimste zin van het woord, is een bijzonder ernstige daad die ernstige gevolgen kan hebben voor de betrokken Medewerker of vertegenwoordiger, maar ook voor de Onderneming (in België wordt de corruptie van overheidsambtenaren in België of in het buitenland momenteel bestraft met een gevangenisstraf tot vijftien (15) jaar en een boete tot achthonderduizend (800.000) euro (of 1,6 miljoen euro als het om een rechtspersoon gaat); bij omkoping van overheidsambtenaren in het buitenland kan de boete oplopen tot vier (4) miljoen euro; op privé corruptie staat maximaal drie (3) jaar gevangenisstraf en een maximale boete van vierhonderdduizend (400.000) euro (of 800.000 euro als het om een rechtspersoon gaat)).

Naast gevangenisstraf en boetes, schaadt elke daad van Corruptie ernstig de reputatie van de Onderneming.

De Gedragscode heeft tot doel de meest voorkomende vormen van Corruptie voor te stellen en u te begeleiden bij het voorkomen en bestrijden van Corruptie.

3.2 RISICOSITUATIES EN VOORBEELDEN VAN CORRUPTIE

Er worden als voorbeeld een reeks risicosituaties gegeven waarmee u te maken kunt krijgen:

- In de betrekkingen met leveranciers en dienstverleners:

Voorbeelden:

- ✓ Een reis betaald door een leverancier of dienstverlener aan een aankoper van de Onderneming.
- ✓ Onevenredig grote eindejaarsgeschenken.

- In betrekkingen met overheidsdiensten of -entiteiten of politiek prominente personen (bijv. in het kader van nieuwe projecten op het gebied van de volksgezondheid of het vervoer van bepaalde producten):

Voorbeelden:

- ✓ Het aangaan van een overeenkomst die strijdig is met de belangen en/of waarden van de Onderneming in ruil voor een persoonlijk belang.
- ✓ Elke handeling die is bedoeld om een persoonlijke situatie van welke aard dan ook te bevoordelen.

- In een meer algemene relatie met derden:

Voorbeelden:

- ✓ De aanwerving van Medewerkers of de aanstelling van vertegenwoordigers in ruil voor een dienst of geld.
- ✓ Een fictieve baan in ruil voor een dienst of geld.
- ✓ De inschrijving van bewoners op de wachtlijst aan te moedigen in ruil voor een dienst of geld.

3.3 GESCHENKEN EN UITNODIGINGEN

Dit omvat geschenken en uitnodigingen die de onafhankelijkheid van Medewerkers of vertegenwoordigers kunnen aantasten en hen kunnen blootstellen aan belangenconflicten. We vragen u de interne regels en beleidslijnen en de hieronder uiteengezette beginselen in acht te nemen.

Geschenken en uitnodigingen aan overheidsambtenaren zijn ten strengste verboden, met uitzondering van zogenaamde gebruikelijke geschenken van symbolische of geringe handelswaarde.

Geschenken en uitnodigingen mogen op geen enkele manier worden uitgebreid tot de partners, ouders en familieleden of vrienden van een klant, partner of overheidsambtenaar, net zoals Medewerkers of Vertegenwoordigers geen uitnodigingen van klanten of Partners mogen aanvaarden voor leden van hun gezin.

Voor uitgaven van Medewerkers of vertegenwoordigers voor geschenken en uitnodigingen moet een gedetailleerde factuur worden gemaakt, waarin de realiteit van de diensten wordt verantwoord en de identiteit van de ontvanger wordt gespecificeerd.

Bovendien moet u uw verantwoordelijke op de hoogte brengen van geschenken en uitnodigingen die u geeft en ontvangt met een marktwaarde van meer dan 50 euro.

Geschenken en uitnodigingen mogen alleen worden ontvangen in de lokalen van de onderneming en in geen geval bij u thuis of op een plaats buiten de onderneming. Zorg er altijd voor dat de beginselen van integriteit worden nageleefd.

De geschenken

Geschenken kunnen verschillende vormen aannemen, zoals contant geld, cadeaubonnen of -kaarten, diensten, materiële goederen, reizen, geschenkkoffers zoals wonderbox, kortingen op persoonlijke aankopen van goederen of diensten.

U mag nooit een geschenk in contanten of het equivalent daarvan (cadeaubonnen, waardebonnen) aanvaarden of aanbieden.

Andere soorten geschenken die worden aangeboden door of die u ontvangt van partners mogen niet worden aangemoedigd, maar zijn niet verboden, op voorwaarde dat:

- Ze een normale uiting van hoffelijkheid zijn of aan de gebruikelijke normen van gastvrijheid voldoen, of in het algemeen aan het publiek worden aangeboden als onderdeel van een promotieprogramma.
- Ze een redelijke waarde hebben en passend zijn in de omstandigheden.
- Ze occasioneel zijn.
- Ze niet van die aard zijn dat ze een besluit kunnen beïnvloeden of de indruk kunnen wekken een besluit te beïnvloeden. Dat ze geen verwachting van compensatie inhouden en ze niet van die aard zijn dat ze twijfel doen rijzen over de onpartijdigheid van de begunstigde.

Uitnodigingen

De uitnodigingen omvatten maaltijden, hotelovernachtingen, shows en concerten, recepties, kaartjes voor sport- of culturele evenementen.

Op grond van uw functies of sociale mandaten kunt u verplicht zijn vertegenwoordigers van partners uit te nodigen of door hen worden uitgenodigd.

Dergelijke uitnodigingen moeten:

- Occasioneel zijn en deel uitmaken van de beroepsactiviteit.
- Redelijk en transparant blijven ten aanzien van de taken en verantwoordelijkheden van de Medewerker.
- Niet van die aard zijn dat ze een besluit kunnen beïnvloeden of de indruk kunnen wekken dat ze een besluit kunnen beïnvloeden. Geen verwachting van compensatie inhouden en niet van die aard zijn dat ze twijfel doen rijzen over de onpartijdigheid van de begunstigde.

De Onderneming kan door middel van een dienstnota, een limiet bepalen waarboven de uitnodigingen niet langer als van redelijke waarde worden beschouwd.

In het geval van reizen, vervoer en accommodatie aangeboden door of aan partners, moet u ervoor zorgen dat deze altijd vooraf expliciet worden goedgekeurd door uw verantwoordelijke.

In de praktijk en samengevat

Wat u kunt/moet doen	Wat verboden is
<ul style="list-style-type: none"> - Te allen tijde kunnen rechtvaardigen te goeder trouw, voorzichtig en transparant te handelen of hebben gehandeld. - Respecteer de regels over geschenken en uitnodigingen. - Informeer uw verantwoordelijke over de geschenken die u geeft en ontvangt. - Vraag uw verantwoordelijke (of functioneel manager) of de Deontoloog als u twijfels hebt over een situatie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Het aanbieden, geven of ontvangen van iets van waarde, een financieel voordeel of een dienst van een andere persoon in ruil voor een gunstige behandeling of om een beslissing te beïnvloeden. - Aanvaarding of aanbieding van een geschenk in contanten of een equivalent daarvan (cadeaubonnen, waardebonnen, enz.). - Het aanbieden van een geschenk of een voordeel aan een overheidsambtenaar, met name in het kader van een aanbestedingsprocedure of een aanvraag van een administratieve vergunning. - Aanvaarding van frequente geschenken en uitnodigingen van een klant of partner. - Vaak geschenken en uitnodigingen geven aan een klant of partner. - Namens uw werkgever een schenking doen aan één of meer politieke partijen, aan hun leden, lijsten, kandidaten, een politieke vertegenwoordiger of een werknemersvakbond. Diensten die gratis of voor een lager bedrag dan de werkelijke kosten worden verleend, worden behandeld als geschenken, evenals het openen van kredietlijnen zonder enige verplichting tot terugbetaling. Als schenkingen worden ook de diensten beschouwd die door een politieke partij of een kandidaat in rekening worden gebracht voor een bedrag dat duidelijk boven de marktprijs ligt.

3.4 FACILITERENDE BETALINGEN

Faciliterende betalingen zijn onwettige betalingen aan een overheidsambtenaar om de uitvoering van een normale overheidsdienst of -proces waarop u of de Onderneming recht heeft, te vergemakkelijken of te versnellen (bijv. het verkrijgen van een visum, het verkrijgen van een vergunning, het inklaren van goederen door de douane, enz.)

Faciliterende betalingen zijn meestal van geringe waarde of worden gevraagd door ambtenaren van een laag niveau.

Faciliterende betalingen worden, volgens de Belgische en een aantal andere lokale wetten, beschouwd als corruptie. Daarom moet u weigeren dergelijke betalingen te doen, ook al kunnen ze in sommige landen gebruikelijk zijn.

In uitzonderlijke gevallen, wanneer u wordt geconfronteerd met een bedreiging of een dreigend gevaar voor uw lichamelijke integriteit, kan de betaling van kleine geldbedragen de enige oplossing zijn om uw veiligheid, lichamelijke integriteit of bewegingsvrijheid te waarborgen.

Dergelijke betalingen moeten worden vermeden, maar kunnen worden gedaan wanneer dat absoluut noodzakelijk is om uw veiligheid of persoonlijke integriteit te waarborgen. In een dergelijke situatie moet u onmiddellijk uw directe en uw functioneel verantwoordelijke, maar ook de Deontoloog op de hoogte brengen.

3.5 PATRONAGE, SPONSORING EN BIJDAGEN AAN GOEDE DOELEN

U kunt gevraagd worden om bijdragen te leveren aan liefdadigheidsactiviteiten of sponsoring namens de Onderneming.

De patronage bestaat uit de financiering of de materiële ondersteuning van organisaties, projecten of activiteiten van algemeen belang zonder tegenprestatie. Sponsoring bestaat uit het financieren of materieel ondersteunen van een project en daarbij het imago van de Onderneming te promoten. Liefdadigheidsinstellingen zijn organisaties zonder winstoogmerk die tot doel hebben mensen in nood te helpen en bij te staan.

Dergelijke bijdragen zijn onderworpen aan de voorafgaande toestemming van de CEO van de groep waartoe de Onderneming behoort en moeten in elk geval gaan over een redelijk bedrag, betrekking hebben op een project dat de waarden van de Onderneming weergeeft en worden gedaan ten voordele van organisaties waarvan het bestaan en de consistentie vooraf zijn geverifieerd.

Patronage, sponsoring en bijdragen aan goede doelen mogen op geen enkele manier de integriteit, het belang of de reputatie van de Onderneming of de groep waartoe het behoort in gevaar brengen.

Van deze activiteiten moet naar behoren en getrouw rekenschap worden afgelegd.

3.6 BIJDRAGE AAN POLITIEKE EN VAKBONDSACTIVITEITEN

U kan gevraagd worden politieke activiteiten te financieren, dat wil zeggen een directe of indirecte bijdrage te leveren aan een politieke partij, een van haar leden, een lijst, een kandidaat bij een verkiezing of een verkozene, ongeacht of deze bijdrage de vorm aanneemt van een betaling in geld of van een ander voordeel (in het bijzonder geschenken).

Dergelijke financiering kan een risico van directe of indirecte corruptie inhouden voor zover dit kan worden gebruikt om zakelijke relaties of administratieve processen tot stand te brengen, te onderhouden, te ontwikkelen of te vergemakkelijken.

De Onderneming verbiedt daarom haar Medewerkers of vertegenwoordigers om in haar naam een financiële bijdrage of een ander voordeel te geven aan een politieke partij, een van haar leden, een lijst, een kandidaat bij een verkiezing of een verkozene.

Zo verbiedt de Onderneming haar Medewerkers en vertegenwoordigers ook om namens de Onderneming een financiële bijdrage of een ander voordeel te leveren aan een werknemersvakbond.

Aangezien de Onderneming de vrijheid van elk individu respecteert, moeten Medewerkers of vertegenwoordigers die willen deelnemen aan politieke of vakbondsactiviteiten of aan de financiering ervan, dit doen in eigen naam, buiten hun werkuren en buiten de gebouwen en faciliteiten van de Onderneming, met hun eigen financiële middelen en zonder te verwijzen naar

de Onderneming of naar hun betrokkenheid ermee.

4. PREVENTIE VAN FRAUDE

4.1 IN HET ALGEMEEN

Fraude kan worden gedefinieerd als een opzettelijk bedrieglijk handelen of nalaten met het oog op persoonlijk of onrechtmatig voordeel.

Het kan intern gebeuren, door één of meer Medewerkers of vertegenwoordigers in het bijzonder, en/of extern, door één of meer derden aan de Onderneming.

Het kan verschillende vormen aannemen, zoals het indienen van valse facturen of fictieve of vervalste onkostennota's, verduistering van cheques of contant geld, *'fraude op de president'*, en onderworpen zijn aan verschillende strafrechtelijke kwalificaties (bijv. oplichting, diefstal, misbruik van vertrouwen, misbruik van vennootschapsgoederen, valsheid in geschrifte, gebruik van valse documenten).

Er wordt aan herinnerd dat fraude niet alleen in strijd is met de ethische beginselen van deze Gedragscode, maar ook wordt bestraft met boetes en/of gevangenisstraf.

De Onderneming is blootgesteld aan het risico van fraude. Het voorvallen van fraude kan belangrijke financiële gevolgen en gevolgen voor haar imago hebben.

Het is altijd vereist dat de Medewerkers of vertegenwoordigers een eerlijke en transparante professionele houding aannemen, gericht op het respecteren van de wetgeving, de voorschriften, het principe van integriteit en de belangen van de Onderneming.

Ze moeten ook de interne controles en procedures respecteren die door de Onderneming zijn ingevoerd om het risico op fraude te bestrijden, met name wat betreft de verificatie en validatie van uitgaven en betalingen.

In geval van twijfel wordt u verzocht de tijd te nemen om na te denken alvorens te handelen, met name alvorens betalingsopdrachten te geven, en, in geval de twijfel aanhoudt, contact op te nemen met uw verantwoordelijke of met de Deontoloog.

4.2 OP BOEKHOUDKUNDIG GEBIED

Als u een zakelijke rekening gebruikt, moeten de te vergoeden uitgaven naar behoren worden gerechtvaardigd en geregistreerd. Als u twijfelt over het adequaat karakter van een uitgave, neem contact op met uw verantwoordelijke.

De hele boekhouding, alle registers, rekeningen en financiële overzichten van de Onderneming moeten zo gedetailleerd mogelijk worden bijgehouden, een getrouw beeld geven van de verrichtingen van de Onderneming en voldoen aan zowel de wettelijke bepalingen als het interne controlesysteem van de Onderneming. Alle verslagen, gegevens en vermeldingen moeten betrouwbaar en accuraat zijn. Alle betalingen in geld moeten geboekt worden in de boekhouding en gepaard zijn met een ontvangst bon. De Onderneming moet haar archieven bewaren gedurende de periode die is bepaald in haar regels inzake de bewaartermijnen van documenten.

Werknemers die betrokken zijn bij de opstelling van financiële overzichten, vereiste verklaringen, aangiften of bekendmakingen moeten dat doen in overeenstemming met de volgende beginselen:

- Alle boekhoudkundige registers en daaruit voortvloeiende verslagen moeten worden bewaard en opgesteld in overeenstemming met de wetten van elk betrokken land of gebied.
- Alle boekhoudkundige invoeren moeten een waarheidsgetrouw en nauwkeurig beeld geven

van de verrichtingen of situaties waarop ze betrekking heeft.

- Alle boekhoudkundige invoeren moet een waarheidsgetrouw en zo gedetailleerd mogelijk beeld geven van de activa en passiva van de Onderneming, en ook van de inkomsten en uitgaven.
- De boekhouding van de Onderneming mag geen foutieve of opzettelijk misleidende administratie bevatten.
- Het is verboden om opzettelijk een transactie op een rekening te boeken, in een categorie of voor een boekhoudkundige periode die er in werkelijkheid niet mee overeenstemt.
- Alle verrichtingen moeten worden gestaafd door een voldoende gedetailleerd document en worden geboekt op de juiste rekening voor de betrokken boekhoudkundige periode.
- Er mag geen informatie worden achtergehouden voor interne auditors of onafhankelijke controleurs.
- De beginselen van het interne controlesysteem van de boekhouding van de Onderneming moeten altijd worden nageleefd.

5. BELANGENCONFLICTEN

Elke Medewerker of vertegenwoordiger van de Onderneming heeft een loyaliteitsplicht tegenover de Onderneming.

De vrijheid van oordeel van elke Medewerker of vertegenwoordiger mag niet worden aangetast door situaties waarin zijn of haar persoonlijke belangen of die van natuurlijke of rechtspersonen met wie hij of zij nauw verbonden is, in conflict kunnen komen met de belangen van de Onderneming.

Dergelijke situaties worden belangenconflicten genoemd. De volgende situaties kunnen bijvoorbeeld een risico op belangenconflicten inhouden:

- uw partner, één van uw bloedverwanten in opgaande of in neergaande lijn is werknemer van een leverancier, een onderaannemer of een onderneming dat een rechtstreekse concurrent is van de onderneming waarvoor u werkt;
- uw partner of een rechtstreeks of aangetrouwd familielid solliciteert naar een openstaande functie in de onderneming waar u een bestuursfunctie bekleedt of waar u zijn/haar rechtstreekse of onrechtstreekse hiërarchische overste zou zijn;
- iemand uit uw naaste omgeving heeft financieel geïnvesteerd in het kapitaal van een leverancier;
- een paar dagen voor een grote bestelling biedt een leverancier u een reis aan.

In de praktijk moet u, net als bij omkoping, nagaan of de situatie als een belangenconflict kan worden opgevat als dit aan een derde partij of in het openbaar zou worden bekendgemaakt.

Wanneer dergelijke situaties zich voordoen, is de kans groot dat u bij de uitoefening van uw taken wordt beïnvloed. Omdat u een loyaliteitsplicht heeft tegenover de Onderneming, bent u verplicht:

- elke situatie van belangenconflict waarvan u op de hoogte bent of wanneer de omstandigheden zijn gewijzigd en er nu een belangenconflict bestaat, van tevoren te melden;
- onmiddellijk uw verantwoordelijk of de Deontoloog op de hoogte te brengen;
- discreet te zijn en alleen met de uitdrukkelijke toestemming van uw verantwoordelijke of van de Deontoloog te handelen;
- de informatie waartoe u toegang hebt, niet te gebruiken of bekend te maken met als doel voordeel te behalen voor uzelf of iemand in uw omgeving (zie de rubriek '*Vertrouwelijkheid van informatie*' hierboven).

In geval van twijfel of u zich in een situatie van potentieel belangenconflict bevindt, neemt u altijd contact op met uw verantwoordelijke of met de Deontoloog.

6. PREVENTIE VAN HET RISICO VAN WITWASSEN EN FINANCIERING VAN TERRORISME

Geld witwassen kan twee vormen aannemen:

- het op welke manier dan ook vergemakkelijken van de valse rechtvaardiging van de herkomst van het vermogen of de inkomsten van degene die een misdrijf of overtreding pleegt en hem direct of indirect voordeel heeft opgeleverd;
- meewerken aan het plaatsen, verbergen of omzetten van directe of indirecte opbrengsten van een misdrijf of overtreding.

In de praktijk is er sprake van geld witwassen wanneer geld afkomstig van illegale activiteiten in legale activiteiten wordt geïntegreerd, waarbij de aard en de herkomst van het geld worden verhuld.

De financiering van terroristische activiteiten wordt beschouwd als een terroristische daad en wordt met name gekenmerkt wanneer geld, waardepapieren of goederen worden verstrekt, bijeengebracht of beheerd in de wetenschap dat ze bedoeld zijn om geheel of gedeeltelijk te worden gebruikt om een terroristische daad te plegen, ongeacht of een dergelijke daad daadwerkelijk plaatsvindt.

Er staat veel op het spel, want naast de risico's voor het imago en de reputatie, zijn geld witwassen en de financiering van terroristische activiteiten strafbaar.

U kunt bijvoorbeeld risico's lopen op de volgende gebieden:

- **Vastgoedactiviteit:**

Voorbeeld: in het kader van de verkoop van een onroerend goed dat toebehoort aan de Onderneming zou de koper kunnen proberen geld wit te wassen door gebruik te maken van 'zwart geld' afkomstig van criminele activiteiten om zijn vastgoedtransactie te financieren, met name door ingewikkelde constructies te gebruiken of door informatie over de herkomst van de fondsen te verhullen.

- **alle sectoren** waar contante betalingen worden overwogen of waar een betaling niet van de debiteur afkomstig is. Het is ook noodzakelijk de grootst mogelijke waakzaamheid aan de dag te leggen wanneer het onmogelijk is de uiteindelijke gerechtigden te verifiëren, wanneer betalingen moeten worden verricht op een transitrekening of in het buitenland of aan een houder die niet de uitvoerder van de dienst of transactie is, wanneer er nepbedrijven bij de transactie zijn of wanneer de activiteiten geen verband houden met die welke op de gebruikelijke manier door de andere partij worden uitgevoerd.

Om deze risico 's te bestrijden, is het toezicht op de integriteit van zakelijke relaties dan ook van het grootste belang en moet de grootst mogelijke waakzaamheid worden betracht, met name bij activiteiten in gebieden die als risicovol worden beschouwd, complexe regelingen of transacties waarbij grote sommen geld worden betaald.

7. BIJLAGE 1 – UITTREKSEL UIT HET BELGISCH STRAFWETBOEK

7.1 OMKOPING VAN PERSONEN DIE EEN OPENBAAR AMBT UITOEFENEN

▪ Artikel 246, § 1 :

« Passieve omkoping bestaat in het feit dat een persoon die een openbaar ambt uitoefent, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt, aanneemt of ontvangt om een van de in artikel 247 bedoelde gedragingen aan te nemen. »

▪ Artikel 246, § 2 :

« Actieve omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om een van de in artikel 247 bedoelde gedragingen aan te nemen.»

▪ Artikel 246, § 3 :

« Met een persoon die een openbaar ambt uitoefent in de zin van dit artikel wordt gelijkgesteld elke persoon die zich kandidaat heeft gesteld voor een dergelijk ambt, die doet geloven een dergelijk ambt te zullen uitoefenen of die, door gebruik te maken van valse hoedanigheden, doet geloven een dergelijk ambt uit te oefenen. »

7.2 SANCTIES OP OMKOPING VAN PERSONEN DIE EEN OPENBAAR AMBT UITOEFENEN

Opmerking: het bedrag van de hieronder vermelde strafrechtelijke boetes moet met 8 worden vermenigvuldigd.

Artikel 247 :

« § 1 Indien de omkoping het verrichten door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van zijn ambt tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 10 000 euro of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 25 000 euro of één van die straffen.

§ 2. Indien de omkoping het verrichten door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een onrechtmatige handeling naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt of het nalaten van een handeling die tot zijn ambtsplichten behoort tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 50 000 euro.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval dat voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 75 000 euro.

Ingeval de omgekochte persoon de onrechtmatige handeling heeft verricht of nagelaten heeft een handeling te verrichten die tot zijn ambtsplichten behoort, wordt deze gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar en met geldboete van 100 euro tot 75 000 euro.

§ 3. Indien de omkoping het plegen door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een misdaad of een wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 75 000 euro.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en een geldboete van 500 euro tot 100 000 euro.

§ 4. Indien de omkoping het gebruik tot doel heeft door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van de echte of vermeende invloed waarover hij uit hoofde van zijn ambt beschikt om een handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur of het nalaten van die handeling te verkrijgen, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 10 000 euro.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 25 000 euro.

Indien de omgekochte persoon de invloed waarover hij uit hoofde van zijn ambt beschikte, effectief heeft aangewend, wordt deze gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar en met geldboete van 100 euro tot 75 000 euro.»

▪ **Artikel 248 :**

« Wanneer de feiten bedoeld in de artikelen 246 en 247, §§ 1 tot 3, een politieambtenaar, een persoon met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie of een lid van het openbaar ministerie betreffen, worden de omkoper en de omgekochte gestraft met een straf waarvan het maximum wordt gebracht op het dubbele van de straf die in artikel 247 voor de feiten is bepaald.»

▪ **Artikel 249 :**

« § 1. Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een arbiter betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf een gevangenisstraf van een jaar tot vier jaar en een geldboete van 100 euro tot 50 000 euro.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en een geldboete van 500 euro tot 100 000 euro.

§ 2. Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een rechterassessor of een gezworene betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf een gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar]1 en een geldboete van 500 euro tot 100 000 euro.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en een geldboete van 500 euro tot

100 000 euro.

§ 3. *Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een rechter betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en een geldboete van 500 euro tot 100 000 euro.*

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en een geldboete van 500 euro tot 100 000 euro. »

7.3 ARTIKEL 250 :

« Indien de in de artikelen 246 tot 249 bepaalde omkoping een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie, worden het minimum van de geldboetes verdrievoudigd en het maximum van de geldboetes vervijfvoudigd.»

7.4 ARTIKEL 252 :

« Zij die op grond van de bepalingen van dit hoofdstuk worden gestraft, kunnen ook worden veroordeeld tot ontzetting van rechten, overeenkomstig artikel 33 en onverminderd de artikelen 31 en 32 »

7.5 ARTIKEL 31 :

« Bij alle vonnissen of arresten van veroordeling tot levenslange opsluiting of levenslange hechtenis, tot opsluiting van tien jaar of meer of tot gevangenisstraf van twintig jaar of meer³ wordt tegen de veroordeelden levenslange ontzetting uitgesproken van het recht om :

1° Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° verkozen te worden;

3° Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

De arresten of vonnissen van veroordeling bedoeld in het vorige lid kunnen bovendien tegen de veroordeelden de ontzetting van het kiesrecht uitspreken, voor hun leven of voor twintig jaar tot dertig jaar.»

7.6 ARTIKEL 32 :

« De hoven en rechtbanken kunnen de veroordeelden tot opsluiting van vijf tot minder dan tien jaar, tot tijdelijke hechtenis of tot gevangenisstraf van tien tot minder dan twintig jaar, voor hun

leven of voor tien jaar tot twintig jaar, geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten bedoeld in artikel 31. »

7.7 ARTIKEL 33 :

« Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 31 en 32 kunnen de hoven en rechtbanken, in de gevallen bij de wet bepaald, de tot correctionele straffen veroordeelden voor een termijn van vijf jaar tot tien jaar, geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid.

Zij kunnen dezelfde ontzetting voor dezelfde duur uitspreken tegen de schuldigen wier criminele straf verminderd is tot een gevangenisstraf van minder dan tien jaar. »

7.8 PRIVATE OMKOPING

▪ Artikel 504bis :

« § 1er. Passieve private omkoping bestaat in het feit dat een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt, aanneemt of ontvangt, om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, een handeling van zijn functie of een door zijn functie vergemakkelijkte handeling te verrichten of na te laten.

§ 2. Actieve private omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, een handeling van zijn functie of een door zijn functie vergemakkelijkte handeling te verrichten of na te laten..»

7.9 SANCTIES OP PRIVATE OMKOPING :

▪ Artikel 504ter :

« § 1. In geval van private omkoping is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en een geldboete van 100 euro tot 100 000 euro of één van die straffen.

§ 2. Indien de vraag bedoeld in artikel 504bis, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 504bis, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 504bis, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 100 euro tot 50 000 euro of één van die straffen. »

7.10 HELING EN ANDERE VERRICHTINGEN MET BETREKKING TOT ZAKEN DIE UIT EEN MISDRIJF VOORTKOMEN

▪ Artikel 505 :

« Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft :

1° zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen;

2° zij die zaken bedoeld in artikel 42, 3°, kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen;

3° zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omzetten of overdragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden;

4° zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken verhelen of verhullen, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen.

De in het eerste lid, 3° en 4°, genoemde misdrijven bestaan, indien de dader ervan ook dader, mededader van of medeplichtige is aan het misdrijf waaruit de zaken genoemd in artikel 42, 3°, voortkomen. De in het eerste lid, 1° en 2°, genoemde misdrijven bestaan, ook indien de dader ervan eveneens de dader, mededader van of medeplichtige is aan het misdrijf waaruit de zaken genoemd in artikel 42, 3°, voortkomen, wanneer dit misdrijf in het buitenland is gepleegd en in België niet kan worden vervolgd.

Behalve ten aanzien van de dader, de mededader en de medeplichtige van het misdrijf dat de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, heeft opgeleverd, hebben op fiscaal vlak de misdrijven bedoeld in het eerste lid, 2° en 4°, uitsluitend betrekking op feiten gepleegd in het raam van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd.

De in de artikelen 2, 2bis en 2ter van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme beoogde instellingen en personen kunnen zich op het vorige lid beroepen voor zover zij zich, ten aanzien van de beoogde feiten, hebben geconformeerd aan de voorziene verplichting van artikel 28 van de wet van 11 januari 1993 die de wijze van informatieverstrekking aan de Cel voor financiële informatieverwerking regelt.

De zaken bedoeld in het eerste lid, 1° van dit artikel maken het voorwerp uit van het misdrijf dat gedekt is door deze bepaling, in de zin van artikel 42, 1°, en zij worden verbeurdverklaard, ook indien zij geen eigendom zijn van de veroordeelde, zonder dat deze straf nochtans de rechten van derden op de goederen die het voorwerp kunnen uitmaken van de verbeurd verklaring, schaadt.

De in het eerste lid, 3° en 4°, bedoelde zaken zijn het voorwerp van de door deze bepalingen bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in eigendom. Die straf mag evenwel geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend geldbedrag. In dat geval kan de rechter dat bedrag evenwel verminderen teneinde de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde zaken zijn het voorwerp van het door deze bepaling bedoeld misdrijf in de zin van artikel 42, 1°, en worden verbeurd verklaard ten aanzien van alle daders, mededaders of medeplichtigen van die misdrijven, ook al heeft de veroordeelde die zaken niet in bezit. Daarbij mag die straf geen schade berokkenen aan de rechten die derden op de voor verbeurdverklaring vatbare goederen kunnen doen gelden. Zo die zaken niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een geldbedrag dat in verhouding staat tot de mate waarin de veroordeelde bij het misdrijf betrokken was.

Poging tot een van de misdrijven bedoeld in 2°, 3° en 4° van dit artikel wordt bestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijftigduizend euro of met een van die straffen alleen.

De personen die krachtens deze bepalingen worden gestraft, kunnen bovendien veroordeeld worden tot ontzetting, overeenkomstig artikel 33.»

▪ **Artikel 505 bis :**

« Zij die weggenomen, verduisterde of door de misdaad of het wanbedrijf bedoeld in artikel 433 verkregen zaken of een gedeelte ervan helen, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 505, eerste lid, waarbij de minimumstraf in het geval van gevangenisstraf wordt verhoogd tot drie maanden en in het geval van geldboete tot duizend euro.»

▪ **Artikel 506 :**

« Ingeval de straf, toepasselijk op de daders van de misdaad, levenslange opsluiting of opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar is, worden de in de artikelen 505 en 505bis bedoelde helers veroordeeld tot opsluiting van vijf jaar tot tien jaar indien bevonden wordt dat zij ten tijde van de heling kennis droegen van de omstandigheden waaraan de wet levenslange opsluiting of opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar verbindt.»

7.11 TERRORISTISCHE MISDRIJVEN :

▪ **Artikel 137, § 1 :**

« Als terroristisch misdrijf wordt aangemerkt het misdrijf bepaald in de §§ 2 en 3 dat door zijn aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kan schaden en opzettelijk gepleegd is met het oogmerk om een bevolking ernstige vrees aan te jagen of

om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.»

▪ **Artikel 140 :**

« Iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep, terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep, wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro.»

8. BIJLAGE 3 – UITTREKSEL UIT HET BELGISCH WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

8.1 ARTIKEL I.17/1 :

«1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;

b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is;

c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

2° houder van het bedrijfsgeheim: iedere natuurlijke of rechtspersoon die rechtmatig over een bedrijfsgeheim beschikt;

3° inbreukmaker: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een bedrijfsgeheim onrechtmatig heeft verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt;

4° inbreukmakende goederen: goederen waarvan het ontwerp, de kenmerken, de werking, het productieproces of het in de handel brengen aanzienlijk baat hebben bij bedrijfsgeheimen die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt.»

8.2 ARTIKEL XI.332/2 :

« 1. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen laten onverlet:

1° de uitoefening van de fundamentele rechten die zijn vervat in regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang, openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

3° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die instellingen en organen van de Europese Unie of nationale overheidsinstanties voorschrijven of toestaan de door bedrijven ingediende informatie waarover deze instellingen, organen of instanties beschikken krachtens, en in overeenstemming met, in het recht van de Europese Unie of het nationale recht omschreven verplichtingen en prerogatieven, openbaar te maken;

4° de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve overeenkomsten te sluiten in overeenstemming met het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken.

§ 2. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen mogen niet worden opgevat als een grond om de mobiliteit van werknemers te beperken. In het bijzonder bieden deze bepalingen, met betrekking tot de uitoefening van deze mobiliteit, geen enkele grond om:

1° werknemers te beperken in het gebruik van informatie die geen bedrijfsgeheim als omschreven in artikel I.17/1, 1°, vormt;

2° werknemers te beperken in het gebruik van ervaringen en vaardigheden die zij op eerlijke wijze tijdens de normale uitoefening van hun functie hebben opgedaan;

3° andere aanvullende beperkingen op te leggen aan werknemers in hun arbeidsovereenkomsten dan die welke zijn opgelegd in overeenstemming met het recht van de Europese Unie of het nationale recht. »

8.3 ARTIKEL XI.332/3 :

« § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd indien het bedrijfsgeheim wordt verkregen op een van de volgende manieren:

1° een onafhankelijke ontdekking of onafhankelijk ontwerp;

2° observatie, onderzoek, demontage of testen van een product of voorwerp dat ter beschikking van het publiek is gesteld of dat op een rechtmatige manier in het bezit is van de persoon die de informatie verwerft en die niet gebonden is aan een rechtsgeldige verplichting de verkrijging van het bedrijfsgeheim te beperken;

3° uitoefening van het recht van werknemers of werknemersvertegenwoordigers op informatie en raadpleging overeenkomstig het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken;

4° iedere andere praktijk die, gezien de omstandigheden, in overeenstemming is met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd voor zover dit verkrijgen, gebruiken of openbaar maken door het recht van de Europese Unie of het nationale recht vereist of toegestaan is.»

8.4 ARTIKEL XI.332/4 :

« § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer de verkrijging gebeurde door middel van:

1° onbevoegde toegang tot of het zich onbevoegd toe-eigenen of kopiëren van documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden waarover de houder van het bedrijfsgeheim rechtmatig beschikt en die het bedrijfsgeheim bevatten of waaruit het bedrijfsgeheim kan worden afgeleid;

2° andere gedragingen die, gezien de omstandigheden, worden beschouwd als strijdig met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim.

§ 3. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ook als onrechtmatig beschouwd wanneer een persoon op het moment van het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim direct of indirect werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte in de zin van paragraaf 2.

§ 4. Het produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden, wordt ook als een onrechtmatig gebruik van een bedrijfsgeheim beschouwd wanneer de persoon die dergelijke activiteiten uitvoert, wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd gebruikt in de zin van paragraaf 2.»

8.5 ARTIKEL XI.332/5 :

« Een verzoek om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, wordt afgewezen wanneer het vermeende verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim in een van de volgende gevallen plaatsvond:

1° het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie zoals neergelegd in de regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° het onthullen van wangedrag, fouten of illegale activiteiten, op voorwaarde dat de verweerder handelde met het oog op de bescherming van het algemeen openbaar belang;

3° het openbaar maken van het bedrijfsgeheim door werknemers aan hun vertegenwoordigers in het kader van de rechtmatige uitoefening van hun vertegenwoordigende functies overeenkomstig het recht van de Europese Unie of het nationale recht, op voorwaarde dat deze openbaarmaking noodzakelijk was voor deze uitoefening;

4° met het oog op de bescherming van een rechtmatig belang dat erkend is in het recht van de Europese Unie of het nationale recht.»